

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Baptismo Et Confirmatione - Dvobus Libris Explicata

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XXII. Quod Baptismum Ioannis necessariò percipiendus erat Christi
Baptismus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53934)

aique Cyrillus Alexandrinus libro 2. in Ioannem capite 57. temerarios vocat, qui contra sentiunt.

Sed his omiſſis, TERTIO probatur veritas ex ipſa perſona, & officio Ioannis. Erat enim Ioannes præcurſor Domini, & ſolùm ad hoc venerat, vt pararet vias eius. Id enim prædixit Angelus Luc. 1. *Ipſe præibit ante illum in ſpiritu & virtute Helie, vt conuertat corda filiorum ad patres. parare Domino plebem perfectam.* Idem prædixit pater eius: *Præibis enim ante faciem Domini parare vias eius,* Luc. 1. Idem denique ipſe teſtatur adducens vaticinium Iſaiæ. Ioan. 1. *Ego vox clamantis in deſerto, parare viam Domini, &c.* At certè parate viam Saluatori, non eſt dare ſalutem, & iuſtificare, ſed diſponere ad recipiendum Saluatorem, & ſalutem, alioqui ipſe Saluator, non præcurſor Saluatoris fuiſſet. Vnde pater eius Zacharias Luc. 1. propriè designans officium Baptiſtæ: *Ad dandam, inquit, ſcientiam ſalutis plebi eius.* non dixit; *Ad dandam ſalutem, ſed ſcientiam ſalutis.* Docuit enim Ioannes, quomodo eſſet inuenienda ſalus, nimirum credendo in Chriſtum, cùm illum digito oſtendit, & ait Ioan. 1. *Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi.*

CAPVT XXII.

Quod poſt Baptiſmum Ioannis neceſſariò percipiendus erat Chriſti Baptiſmus.

TERTIA propoſitio: *Poſt Baptiſmum Ioannis neceſſariò percipiendus erat Chriſti Baptiſmus.* Hæc eſt contra Kemnitium, qui id in dubium reuocat, & contra Caluinum, & ceteros, qui id apertè negant. Probatur PRIMÒ ex verbis Ioannis. Matth. 3. Lucæ 3. Marc. 1. *Ego baptizo in aqua: ille vos baptizabit in ſpiritu ſancto, & igne.* Si enim hic fiat collatio Baptiſmi Chriſti, & Ioannis, apertè videmus eorſdem, quos Ioannes baptizauerat, dici baptizandos iterum à Chriſto. Fieri autem collationem duorum Baptiſmatum, eſt communis interpretum ſententia; vt Ambroſij, & Bedæ in Lucam, Hilarij, Hieronymi, Chryſoſtomi in Matthæum, & aliorum Patrum citatorum.

SECUNDO probatur ex historia Euangelij, & Actorum.

Nara

Nam ut legimus Marc. 1. & Matth. 3. ac Luc. 7. ibant ad Ioannem ut baptizarentur, tota Hierusalem, omnis Iudæa, & regiones omnes vicinæ Iordani. Itaque rari admodum erant eo tempore non baptizati a Ioanne. At post Domini Ascensionem ipso primo die Pentecostes, B. Petrus in Hierusalem predicare cepit necessitatem Baptismi Christi omnibus hominibus. *Penitentiam, inquit, agite, et baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu,* & baptizati sunt eo tria millia, deinde paulò post quinque millia, præter eos, quos postea baptizavit Philippus, & alij discipuli in variis locis Iudææ, & Samariæ. In habemus Act. 2. 4. 8. & aliis. Igitur necesse est, ut multi à Ioanne baptizati, iterum ab Apostolis baptizati fuerint. Quomodo enim credibile est, ut inter tot millia, quos Apostolus in Hierusalem baptizavit, nullus fuerit à Ioanne antea baptizatus si verum est, quod Marcus dixit cap. 1. univerfos Hierosolymitanos à Ioanne baptizatos.

TERTIO probatur ex loco expresso, Act. 19. ubi Paulus iubet baptizari in nomine Domini duodecim viros, qui confessi fuerant, se non habere nisi Ioannis Baptismum.

Ad hunc locum incredibile est, quot explanationes, & quam diuersas aduersarij excogitauerint: numerantur enim ut minimum decem apud eos diuersæ opiniones. **PRIMA** est, quod in eo capite, semper Baptismus sumatur metaphoricè, & cum agitur de Baptismo Ioannis, & cum agitur de Baptismo Christi. Ita **Zwinglius**, qui in libro de vera, & falsa religione, capite de Baptismo, Baptismum in cap. Act. 19. accipit pro doctrina, ut sensus sit? eos duodecim viros, qui antea solum in Iudæa fuerant in doctrina Ioannis, postea institui cœpisse in doctrina Christi.

SECUNDA est, quod semper ibi accipiatur Baptismus metaphoricè, sed primo loco pro doctrina, secundo loco pro donis Spiritus sancti, quæ dabantur per manus impositionem. Ita **Ioannes Brentius**, & **Lucas Lossius** in cap. 19. Act. 19.

HÆ DVÆ expositiones hoc vno argumento satis refelluntur, quod verba historica, & apertissima sine vlla causâ detorqueant ad impropria significationem. Non enim licet, præsertim in historiis, fingere tropos pro arbitrio: alioqui nihil esset certum in vlla Scriptura.

TERTIA expositio est, accipi Baptismum Ioannis metaphoricè

*Pharisæi baptizati Christi
per Apostolos, quam Ioannes
non. Quod incredibile
nullum est ex ipso hunc
fuisse!*

phoricè pro doctrina; Baptismum Christi propriè: atque ita illos duodecim viros tantum semel baptizatos, idque à Paulo, non à Ioanne. Ita Henricus Bullingerus in cap. 19. Actorum.

QUARTA est contraria superiori, Baptismum Ioannis accipi propriè Baptismum Christi impropiè pro doctrina. Ita Kemnitius in 2: parte Exam. pag. 198. & 199, vbi etiam trahere conatur in hanc sententiam Ambrosium lib. 1. de Spiritu sancto, cap. 3. & glossam interlinealem in cap. 19. Actor.

QUINTA est Caluini, libro 4. institut. capite 15. §. 18. Baptismum Ioannis accipi propriè, Baptismum Christi impropiè, non pro doctrina, vt dicit Kemnitius, sed pro donis Spiritus sancti.

HÆ tres expositiones, præterquam quod fingunt tropos in historia pro arbitrio, admittunt etiam fœdam æquiocationem in eodem capite intra paucas lineas. Neque verum est, quod Kemnitius dicit, esse hanc explicationem Ambrosij, aut glossæ interlinealis. Nam Ambrosius in cap. 3. ad Galat, & lib. 1. de Spiritu sancto, cap. 3. apertè dicit, illos duodecim viros iussu Pauli verè, & propriè fuisse baptizatos. Quod etiam admittit Kemnitius pagina sequenti, qui proinde in duabus paginis secum ipse pugnat in Ambrosio citando. Glossa autem interlinealis, solum dicit non fuisse eos viros rebaptizatos, quod congruerent verba Pauli cum doctrina Ioannis. Vbi non negat Glossa, fuisse eos viros iussu Pauli verè baptizatos; sed negat fuisse illum Anabaptisimum. Anabaptismus enim est repetitio eiusdem Baptismi: illi autem non fuerunt eodem Baptismo bis tincti, sed diuersissimis. Intellexerant enim ex verbis Pauli alium fuisse Baptismum Ioannis, alium Christi, & hoc ipsum docuisse etiam Ioannem.

SEXTA expositio est, quod in eo cap. semper accipiatur Baptismus propriè, sed non agatur nisi de Baptismo Ioannis. Siquidem illa verba (*Hic auditus baptizati sunt in nomine Domini*) nolunt esse Lucæ narratis, quid egerint viri illi post verba Pauli audita, sed esse verba eiusdem Pauli narrantis, quid agere solerent discipuli Ioannis, auditis verbis eiusdem Ioannis prædicantis Christum venturum: nimirum, baptizabantur ab eodem Ioanne in nomine Christi venturi.

Hanc explicationem recitat, & laudat vt concinnam & piara

piam Nicolaus Selneccerus in 2. parte suæ pædagogicæ. Sed est quidem utcumq; arguta, at minimè pia, & probabilis. Nam Paulus primò dicit Ioannem baptizasse populum, secundò addit eundem Ioannem baptizando monuisse populum, ut cerderent in Christum venturum. Si ergo verba sequentia *Et auditis baptizati sunt* pertinent ad populum, cui loquitur Ioannes; sequetur eum populum bis baptizatum a Ioanne, aut certè Paulum non bene rem illam narrasse: quoniam utrumque absurdum est. DE I N D E, vel duodecim illi viros iussu Pauli baptizati Baptismo Christi, vel non. Si sunt baptizati, est id quod nos contendimus: si non sunt baptizati, quoniam pertinet illa narratio Pauli? certè superuacua videtur. Non enim alia de causa Paulus monuit eos, qui baptizati erant solo Baptismo Ioannis, ipsum Ioannem prædicasse Christum, nisi ut intelligerent esse necessarium præterea Christi Baptismum.

SEPTIMA expositio est, nomen Baptismi accipi proprie in toto illo capite, & eos duodecim viros bis baptizatos; sed idèd factum esse, quòd non habuissent illi verum Baptisma Ioannis, sed corruptum, & adulteratum, quoad formam, nimirum, sine nomine Spiritus sancti. Ita docent Centuriones, Cent. 1. lib. 2. cap. 6. col. 496. & Bucerus in cap. 3. Matth. Fauet autem non parum Ambrosius huic sententiæ. Nam in cap. 3. ad Galat. & lib. 1. de Spiritu sancto, cap. 3. dicit eos, quos Paulus baptizari iussit, Act. 19. non fuisse baptizatos vero baptismo Ioannis, sed Baptismo quodam qui Ioannis diceretur.

Hæc expositio nititur falso fundamento, quòd nimirum Ioannis baptizârît in nomine Trinitatis, aut certè in nomine Christi venturi, quod (ut supra diximus) non est verum. Porro Ambrosius dicit quidem illos duodecim viros non habuisse verum Ioannis Baptismum, sed non dicit, si habuissent verum, non fuisse iterum baptizandos, quod aduersarij contendunt: immò contrarium colligitur ex testimoniis eius. Nam in cap. 3. Lucæ aperte dicit, Baptismum Ioannis fuisse in sola aqua, & pœnitentiæ, non gratiæ, & diuersum à Christi Baptismo, qui constat aqua, & spiritu & gratiam confert.

OCTAVA expositio est, Baptismum illorum duodecim vi-
rorum fuisse corruptum, nō ratione formæ, sed ratione ipso-
rum

tum accedentium, qui non accesserant rectè instituti in doctrina Domini, cum ignorarent Spiritum sanctum, & ipsum Christi Baptisma. Ita docet **Otho Brunfelsius** in annotationibus ad cap. 19. Actor.

Refellitur hæc expositio, quia ignorantia non violat Baptisma. Et sanè, ut non malè dicit **Calvinus** hanc expositionem refellens, lib. 4. cap. 15. §. 18. Institut. non sufficerent flumina, si deberent nouo Baptismo corrigi eiusmodi ignorantia.

NONA est, viros illos duodecim fuisse reuera rebaptizatos, sed malè, & per errorem, idque antequam Paulus eò veniret. **Ira Musculus** in locis, tit. de Baptismo.

Sed hæc expositio corrumpit textum: nihil enim in textu clarius, quam illos Paulo audito, eiusque iussu baptizatos.

DECIMA est Kemnitij in 2. parte Exam. pag. 164. ubi dicit, locum istum esse obscurissimum, cum tam variè à Doctoribus exponatur: & propterea quæcunque sit vera expositio, nihil certi inde posse colligi, non enim dogmata probanda sunt ex locis ambiguis.

AT nos opponimus his omnibus deprauationibus, PRIMO ipsum textum, qui si exponatur simpliciter & propriè, & sine præiudicio alicuius præconceptæ opinionis, sine dubitatione eum sensum offeret, quem nos defendimus. SECUNDO, consensum vnanimem Patrum suprà citatorum, ac præsertim Augustini, qui locis citatis constanter docet, viros illos iterum baptizatos: quod idem habent omnes veteres expositores Actorum, ut Chrysostomus, Beda, & Oecumenius. Neque potest dici locus ambiguus, quia hæretici non conueniunt in eo explicando: ista enim ambiguitas non oritur ex natura rei, id est, ex libri obscuritate, sed ex eorum pertinacia, in suis erroribus defendendis. Alioqui etiam Patres non conuenirent, si esset locus verè ambiguus; & si ambigua dicenda essent omnia loca, in quibus aliqui non conueniunt, nihil omnino ex

Scripturis probari posset: nulla enim sunt loca,

in quibus non possit vnus ab alio dis-

sentire, si velit pertinaciter

agere.